

НАРОДЕНЪ СГОВОРЪ

БР. 90.

Година 1.

БЪЛГАРИЯ Год. абон. 100 лв.
НАДЪ 1/2 год. 60 лв.
ВСИЧКО. 3 месеца 30 лв.

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Шуменъ, срѣда 23 ЮЛИЙ 1924 г.

ОБЯВЛЕНИЯ:
1.50 на кв. сантиметръ —
годежни, сватбени и ви-
зитни по 50 лв.
Справки въ печатница
Търговищи.

СВОБОДА
ПРАВДА
ЗАКОННОСТЪ.

Независимъ народенъ вѣстникъ за политика, култура и патриотизмъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

Подписания Геро Мариновъ Сертевъ
село Дивдядово, околия Шуменска, съ настоящето
си заявявамъ на всички, че

СЕ ОТКАЗВАМЪ ЗА ВИНАГИ

законната си дъщеря ИВАНКА (Вана) ГЕРОВА по
Асенова. Мжжа на която се е поминалъ въ Америка.
Не я признавамъ вече за моя дъщеря и не желая
и ни по-вече името ми.

Геро М. Сертевъ.

Предприемачи и строители на здания!

Дайте своєврѣменно поръчките си за
плъкала, подпрозорчни камъни, балкони и др. мозайки,
тротоарни плочи, бордюри, блокове, кладенчови
камъни и др. циментови издѣлия.

ВЪ ЦИМЕНТОВАТА РАБОТНИЦА

„МРЯМОРЪ“

на Д. КОДЖАМАНОВЪ — Шуменъ.

Работа съ гарантирана здравина и на извънредно
низки цени. При поискване изпращамъ ценоразписъ.

3-3

ВЪ ШЕЙТАНДЖИКЪ

Питици и проходящи!

Бившата извѣстна кръчма на Дяда Андрея, срѣщу
Гарата е открита отъ новия ѝ наемател подъ името

БИРАРИЯ И ГОСТИЛНИЦА „ШУМЕНЪ“

Ще намѣрите винаги хубава обстановка чисти
натурални вина ракии и други питиета. Студена
бира и разни видове закуски.

ОТКРИТА Е СЪЩО И КУХНЯ

съ винаги вкусни и най-разнообразни ястията.

Не забравяйте да се отбиеете и не оставайте
другадъ да Ви експлоатиратъ.

1-3

Отъ наемателя НИКОЛАЙ ДОБРЕВЪ.

ПРЯ ОПИТЕНЪ СПЕЦИАЛИСТЪ КАМЕНАРЪ

небетчийска мелница, при добра запла-
та и удобства. Постъпване веднага.

П. Ж. Ранковъ, с. Хебиовъ—Шуменско

ПРОДАВА СЕ — ПРОДАВА СЕ — ПРОДАВА СЕ

ЦѢНЕНЪ ИМОТЪ СЪСТОЯЩЪ СЕ ОТЪ:

Една нѣща подъ маза съ 5 отдѣления, хамбаръ, сайвантъ,
внѣ съ дворно мѣсто, харманъ, ясакъ 40 декара въ които има
екара лозе отъ мѣстни прѣчки въ с. Крива-Рѣка, Шуменско.

140 декара ниви половината засѣти съ зимница.
Земледѣлски уреди: 1 веялка, 1 триоръ, 2 плуга желѣзни,
елѣзенъ тармѣкъ, 1 праскачка за лозя.

декара ливади и собственъ кладенецъ съ
неизчерпаема сладка вода.

Въ селото има българско училище, далече е отъ гр. Нови-
ръ 20 километра, а отъ гара Клиседжикъ 4 километра.
и гора въ изобилие.

Разумение при: Ради Драгановъ

— прошеносицеъ гр. Шуменъ, или самия

стопанинъ ЗЛАТИ ДИМОВЪ въ с. Крива-Рѣка.

1-3

ВРЕДНИ ПРОЯВИ.

И другъ път на това
мѣсто сме имали случая да
се занимаемъ съ извѣстни
дѣйствиа изъ политическата
дѣятелност на нашитѣ со-
циалъ демократи, които съ
високо вдигнатото си чер-
вено знаме, порятъ бурнитѣ
вълни на нашия политичес-
ки животъ, обаче винаги
безъ компасъ, безъ опрѣ-
дѣлена смисълъ и направ-
ление.

Подобно на всяко чуждо
разгение прѣнесено отъ
друга земя на нашата не-
подходяща за него почва,
идеологията на социалъ де-
мократитѣ неотговаряща на
нашата социална, икономи-
ческа и ступанска структура,
поддържа привидно живота
на партията имъ, благода-
рение изобилнитѣ непрѣ-
станни и нежни грижи отъ
вънъ и вдъхновението кое-
то се черпи отъ чуждитѣ
далече отъ България, успѣ-
хи. И ако този политичес-
ки луксъ, — социалъ демо-
кратическото недоразумение
— проявява по някогашъ
признаци на животъ, тѣ сж
били винаги врѣмenni, из-
куствени и врѣдни.

Схващайки положението
си, самитѣ водачи на со-
циалъ демократизма тър-
сятъ съ микроскопъ слу-
чай, гдѣто да проявятъ жи-
вота на партията си, за свое
собствено успокоение, за
врѣменно насърчение на
последователитѣ си и за
оправдание прѣдъ шефове-
тѣ и другаритѣ въ чужбина.

Слѣдъ като не можаха
да почерпятъ куражъ отъ
нашия политически животъ,
за да оправдаятъ смисъла
на съществуването си и
подкрѣпятъ надеждитѣ си,
социалъ демократитѣ го по-
търсиха на заемъ отъ вън-
ка и ние помнимъ вдъхно-
вената имъ поза въ афи-
шитѣ „Народитѣ вече го-
ворятъ“, по поводъ успѣ-
хитѣ на Макдоналда и Ерио
въ Англия и Франция.

И понеже добръ знаятъ,
че политическата имъ дѣй-
ност на нашата неплодо-
родна за тяхъ почва, е ви-
наги безъ особенъ и радо-
стенъ резултатъ, че тя не
дава добъръ плодъ и не
оставя слѣдъ себе си трай-
ни слѣди, ние виждаме со-
циалъ демократитѣ въ по-
слѣднитѣ дни на парламен-
та да проявяватъ особена
нервностъ, несдържаностъ
и дори буйство, съ единст-

вената цѣлъ да оставятъ по-
слѣдно по трайно впечат-
ление на интензивенъ поли-
тически животъ, който за-
 тяхъ има голяма нужда отъ
храна. И за да реализиратъ
по успѣшно това свое намѣ-
рение, ние виждаме вече ли-
цимерната имъ физономия
и въ разлѣпенитѣ вчѣра
изъ града позиви подъ
громкия надсловъ „Тър-
жеството на злодеитѣ“, по
поводъ амнистията на бив-
шитѣ либералски министри.
Колкото да се мжчатъ да
надуватъ този въпросъ въ
по ранашната му форма,
колкото да се мжчатъ ис-
куствено и врѣдно за днеш-
ното врѣме да дразнятъ ста-
ритѣ народни рани, колко-
то и да се силятъ да прѣ-
дизвикатъ народното него-
дувание и гнявъ, социалъ
демократитѣ не ще успѣятъ,
а най-главното никога нѣма
да се издигнатъ въ очитѣ
на народа, като единствени
негови защитници. Защото
мина много врѣме, старитѣ
рани заздравяха, живота и
новитѣ борби хвърлиха пла-
ща на забвението, много но-
ви впечатления затиснаха
старитѣ, гнѣва се замѣсти
отъ състраданието и този
голямъ на врѣмето си об-
щественъ въпросъ, днесъ
почти загуби своето значе-
ние. Социалъ демократитѣ
не могатъ да не знаятъ
всичко това, но въ жела-
нието си да използватъ
случая за себе си, тѣ не
виждатъ каква голяма па-
костъ правятъ на България,
като за външния святъ ис-
катъ да оставятъ впечатле-
нието, че днешното управ-
ление съ този актъ на ам-
нистия иска да опрости и
една минала политика. Со-
циалъ демократитѣ не мо-
гатъ да не знаятъ сжщо, че
на да ли въ България има
гражданинъ, който да не
осжда и да не се възму-
щава искрено отъ полити-
ката на това печално мина-
ло, и че въпроса се свежда
до една послѣдня ликвида-
ция на единъ тъженъ спо-
менъ, който вече трѣбва да
се забрави, но тѣ може би
желаятъ едно . . . врагове-
тѣ отъ вънъ да не ни за-
бравятъ.

РЕКЛАМИРАЙТЕ

чрезъ

в. „НАРОДЕНЪ СГОВОРЪ“.

УЧИТЕЛСКАТА БЪСЕДА ЗА Сюлли Прюдомъ

Нескончаеми редици отъ учите-
ли и учителки — пристигнали отъ
селата. Тѣ сами не знаятъ какъвъ
е цѣлия брой. Би могло да се за-
пита човекъ — толкова много, какъ-
во правятъ тѣ . . .

Какво правятъ? . . .

Учатъ! Просвѣщаватъ! Възпита-
ватъ! Възпитаватъ дѣцата на Бъл-
гария. Възпитаватъ населението на
страната — защото прѣснати по
малкитѣ села — тѣ служатъ въ се-
лото си като образецъ на възпи-
таното общество — къмъ което се
стреми селото. Образецъ на кул-
турата — отъ която раздаватъ на
непросветенитѣ, за да ги направятъ
равни на себе си . . .

О, каква величествена манифес-
тация на благороденъ трудъ — ус-
троена отъ неподредени — непри-
нудени, но безкрайни редици отъ
млади педагози и общественици,
които излизатъ отъ широката за-
ла, кждето сж устроили тържество
за събуждане на човешката душа,
чрезъ проповедъта, каквато може
да бжде въплотенитѣ идеи въ твор-
чеството на Сюлли Прюдомъ.

И ето — тия млади педагози въ
своята почивка сж избрали именно
това — да почерпятъ поука имен-
но отъ идеитѣ на Сюлли Прюдомъ,
да опреснятъ своята педагогика и
да притурятъ и събудятъ въ сво-
ята душа още едно понятие: ти-
шина.

Защото Сюлли Прюдомъ не е
само рисуващъ на тихата човешка
скръбъ и не е само пѣвецъ на тая
гола и вечна човешка тѣжа.

Сюлли Прюдомъ е парнасистъ,
Той е тишина. Неговото творчест-
во е изразъ и желание не на ду-
ховенъ застой и песимизмъ, а на
духовно издигане, а освенъ това
и най-главно изразъ и проповедъ
за отдаване въ служба на общество-
то (поемата му Фаустусъ и Лора).

Разглеждането творчеството на
Сюлли Прюдомъ отъ учителската
среда е една силна и блѣскава
творческа инициатива. Редицата
отъ такива инициативи и беседи
би допринесли за учителя онова,
което се желае. Тя би запълнила
големата празнина въ душата на
учителя, която той винаги чув-
ствува. Тая сжщата празнина —
която кара учителя — като граж-
даининъ, като първенецъ да каже
своята дума, за да повлияе на об-
щественъ животъ — и която той
я казва най-често като партизанинъ,
защото така е мислилъ, така е
чувствувалъ, че трѣбва да я ка-
же, ако се запълни съ култура,
каквато може да се добие отъ раз-
глеждането на теми като тая и
като напримеръ за Ибсена, В. Хю-
го, Жоржъ Зандъ, Хауптманъ —
душата на учителя ще се природи,
тя ще се запълни съ една нова и
особенна топлина, съ която пакъ
ще иска да бжде полезенъ на сво-
ето общество въ село — но вече
не като партизанинъ, а като об-
щественикъ — като учител —
който учи.

Гледайки редицата отъ учители
и учителки изпълнили и украсили
училищата — сжщо като млечния
пътъ на небето — ние се възхи-
щаваме отъ гордостъ предъ едно
живо и будно съзнание на учи-
телски дългъ, полетъ и изпълня-
ванъ отъ българския учител.

ЕФТЕНИ и СОЛИДНИ

Дамски обуца, сандали, пантофи и гумени токове въ магазинъ „САВАТА“ на Д. Коджамановъ.

3—3

ПРОДАВА СЕ ОВОЩНА ГРАДИНА отъ 22 денара, съ 10 драма вода, резервуаръ и двѣ отдѣлни сгради, намираща се въ града между Арменската и Еврейската части.

Продаватъ се ПЛОДОВЕТЪ отдѣлно и на цѣло отъ тази годишна реколта.

Споразумение при **АНТОНЪ ЦВѢТЕВЪ** Общината — Шуменъ.

3—3

Беседата за Сюлли Прюдомъ ни кара да се гордеемъ още и за това, че учителя у насъ не е кърпачъ, не е еснафинъ не е занаятчия — а е учителъ — такъвъ каквото бѣ П. Р. Славейковъ.

Ас. Н.

ШУМЕНЪ

Въ театрално отношение днесъ.

Колко много трѣбва да наболни на душата, когато се узнае какво представлява Шуменъ въ театрално отношение днесъ. Толкова много, колкото наболява и насъ — неговитѣ жители — чувствувайки всеки денъ големия упадъкъ на града, който никога не е престаналъ да се стреми на всѣка предишна своя висота.

Шуменъ не е крепче; не се развива, а се стреми да се задържа. Тоза се забѣлзва въ неговото економическо проявление — отбелязано дори отъ географската наука на страната, така е състоянието на неговото население, така е съобщия му духовенъ разцветъ — така е и въ театрално отношение.

Огнището на българския театъръ, на родната драма и на оркестра е вече угаснало. То е угаснало отдавна — това естествено така е трѣбвало да бжде — понеже центърътъ на всички економични и духовни прояви — винаги отива въ столицитѣ — и за това не е туй печалното. Друго е найлошото, а именно, че въ Шуменъ вече никога следъ Войниковъ и Блъсковъ не се е родилъ бодъръ и животворенъ духъ, който да продължи тѣхно дѣло — за града, да раздвижи тежкитѣ духове въ града, да разголи и развенчае всички родени амбиции и бездарности които спхватъ най-слабитѣ наченки на правилнѣнъ духовенъ и театраленъ развой.

До като въ музикално отношение Шуменъ може да наброи дос-

та свои родители, които обаче се рушатъ и преследватъ, неуважаватъ и не почитатъ единъ другъ — Въ театрално отношение, Шуменъ е съвършено спокойно задремалъ. Той не се разбужда отъ спокойната своя дремка дори когато идватъ и странични отбрани групи — както това става напр. въ Разградъ, Провадия и Ески-Джумая.

Въ Шуменъ нѣма, общинска, градска, па дори и любителска група съ своя физиономия, съ своя перспектива и най-важното съ свои макаръ и посредствени сили. Има единъ отъ преди една година Градския Театъръ, който само презъ ваканцията миналата година, можа да изнесе нѣколко пиеси.

Това положение може би се е отразявало системно и върху общинската управа — и тя понеже нѣма инициатива — никога не се е заинтересувала до сега за да предвиди една малка сума за гр. театъръ. Салони театрални има много — но нѣма кой да въодушевява тия салони.

Между това, обаче трѣва да посочимъ, че въ Шуменъ въ театрално отношение има единъ единственъ човѣкъ — който достойно би заемъ мѣсто на главенъ и прекрасенъ артистъ въ голѣмитѣ наши театри — Русе или София. Това е г. Кр. Чолаковъ. Твърдъ много работилъ до сега, твърдъ много желалъ да създаде въ града редовенъ и интензивенъ театраленъ животъ — обаче не успѣлъ никога до сега — той днесъ може би страда най-много отъ всички.

Една голѣма сила, едно силно дарование по този начинъ е оставено отъ цѣлата 25 хилядна маса въ града и отвлечено отъ упадъка на интелигенцията му.

А Шуменъ не е лишенъ отъ интелигенция. Не е лишенъ, но е

лишенъ отъ единъ колективенъ трудъ на своята интелигенция. Единъ само погледъ и вие ще видите маса жизнеспособни и творчески способни сили. Работата обаче въ Шуменъ е сплотена така, че трѣбва нѣкакви си дѣца да си обличатъ въ мантията на призвани по необходимостъ културни труженици и да плюятъ въ лицето на Шуменъ — тоя исторически Шуменъ, който днесъ е неспособенъ самъ да развѣ праха съ който е покритъ и да се издигне за свое собствено добро — а покрай туй, ако не най-малко, както въ миналото, то поне малко и сега да допринесе за културата съкровищница на родината.

Стефма.

ХРОНИКА

НА 20 Т. М. НЕДѢЛЯ 10 ч. предъ обедъ бѣ отслужена тържествена литургия на основитѣ на сиропиталищния домъ като стана полагането и на основния камѣкъ. По тоя случай Постоянната комисиия бѣ поканила гражданството. Следъ молебна и литургията Шум. Окр. Управителъ прочете акта, който се вложи въ специална стѣкленица и се постави въ основитѣ на сградата, следъ което произнесе кратка и сбита рѣчь въ която изтъкна значението на тоя тържественъ актъ и кому гражданството и управлението обслужва съ него. Това сж дѣцата на падналитѣ за България. Не за империалистичнитѣ алчнитѣ и комерчески завоевания на България паднаха бацитѣ на тия дѣца — а за освобождението на роднитѣ кѣтища — които кѣтища уви — макаръ и облеани съ множество кръвъ и сълзи на български майки, бащи и синове — осанаха пакъ далечни и чужди.

Следъ него, накратко Гжа Цветева, председателка на Женското Д-во, очерта движението и животна дома на сирацитѣ — като изтъкна голѣмитѣ заслуги на починалата Граматикова, въ чиято память още единъ господинъ каза нѣколко слова. Следъ тѣхъ отъ името на младежта при Македонската Емиграция г. Каваяевъ — поздрави сирацитѣ — чийто бащи сж паднали за освобождението на Македония за освобождението на домоветѣ и роднитѣ огнища на стотицитѣ хиляди македонски дѣца — сираци — прокудени по всички краища на свѣта, безъ домъ и родна стрѣха. Ние сме доволни, че вие се създава домъ — завърши той. Домъ отъ кръвта и коститѣ на вашитѣ бащи. И като пожела да обикнатъ като свой роденъ домъ тая сграда, завърши съ пожеланието, што дѣцата на доблестнитѣ бащи да станатъ най-достойнитѣ граждани

на страната.

Едно отъ сирачетата благодарни за пожеланията отправени отъ сказчицитѣ и гражданитѣ, слѣдъ което стана полагане на основния камѣкъ.

ПРѢБИВАВАЩИЯ ВЪ ГРАДА секретаръ на изпълнителния комитетъ на демократическия сговоръ г-нъ Владимиръ Такевъ, отпътува за гр. Провадия.

ЕДНА ДЕПУТАЦИЯ отъ занаятчий и ходила при окръжния Управителъ Г-нъ Таркалановъ, за да му изложи болкитѣ и исканията на занаятчийството. Управителя е посрѣщналъ депутацията любезно, изслушалъ я внимателно и е обещава да направи всичко възможно за да се удовлетворятъ справедливитѣ искания на страдащото занаятчийство.

МѢСТНАТА градска организация на демократич. организация въ събранието си на 20 т. м. недѣля е рѣшила организацията до конгреса да се управлява отъ старото си бюро, като ония членове преминали въ редоветѣ на демократическия сговоръ да се считатъ, че сж напустнали доброволно организацията и да се заличатъ отъ списъцитѣ на партията.

УПРАВИТЕЛНОТО ТѢЛО на Бълг. Нар. Морски Сговоръ поканва записалитѣ се екскурзанти до Цариградъ на събрание, четвъртъкъ, 24 юлий т. г. 7 часа следъ обедъ въ Военното събрание, гдѣто ще се съобщатъ подробности по екскурзията и определѣне денъ на заминаването. Тѣ се задължаватъ да си представятъ тогава и членскитѣ карти.

Отъ Управителното тѣло.

ЗА ДЪРЖАВЕНЪ адвокатъ въ окръга е назначенъ членъ отъ Варненския Окръженъ Сждъ — нашия съгражданинъ Г-нъ Д-ръ Добри Добревъ.

МИНИСТЕРСТВОТО на финанситѣ е наредило, основния воененъ данакъ да се намали на 200 лева на лице, а допълнителния да се опредѣля по 10 на сто върху плащания отъ облагаемитѣ и тѣхнитѣ родители прѣки данаци, включително беглика, за първия синъ и по 5 на сто за втория. Останалитѣ по-вече отъ двама синове не се облагатъ съ никакъвъ воененъ данакъ. Отсрочка се облагането съ данака на лица до 23 годишна възраст, които слѣдватъ въ срѣдни и до 26 годишна възраст, които слѣдватъ въ виши учебни заведения.

ПОСТОЯННОТО присѣствие на висшия свѣтъ по труда при министерството на търговията, промишлеността и труда е прѣдвид-

дело въ бюджета на фонда за общественитѣ осигуровки 3 милиона лева ипотеченъ заемъ на популярнитѣ банки за постройка на занаятчийски музей.

ВЪ ПРѢСЛАВЪ ЗА околнѣски лѣкаръ е назначенъ Д-ръ Аг. Тодоровъ.

КОНГРЕСА на българскитѣ есперантисти се открива въ недѣля на 27 т. м. въ гр. Русе. Ще присѣдватъ гости, отъ Румания, Цариградъ. Ще присѣдватъ китайския есперантистъ Д-ръ В. Кенъ отъ Пекингъ, който сега живѣе въ Лионъ Франция.

ЗА ДА СЕ ПОДПОМОГНЕ изучаването на българското море и неговия брягъ въ стопанско отношение, централното управително тѣло, на Българския Народенъ Морски Сговоръ е наредило до крайморскитѣ клонове на сжщия сговоръ да организиратъ събирането на статистически данни относително корабоплаването, морската търговия, риболовството, риболовната търговия, рибарскитѣ занаяти, солопроизводството, солната търговия, морелѣчението и туристката по крайбрежието.

ПРИСТИГНАЛЪ Е въ града на гости у Г-нъ Инженеръ Шишковъ американецъ Чарлсѣ Блъкъ, голѣмъ землевладелецъ и прѣдприемачъ на шосета желѣзопътни линии. Г-нъ Блъкъ идва въ България, за да се запознае отъ близо съ нуждитѣ на наше дребно земледѣлие отъ машинни уреди: каквито той мисли да приспособи специално за нашитѣ мѣстни условия.

БЪЛГАРСКАТА Народна Банка е обменила до сега за 4 милиарда и 30 милиони стари банкноти, а общата сума стари банкноти, която е имала въ обращение е била 4,150,000,000 лева. Следователно оставатъ още за 50 милиона стари банкноти не обмѣнени.

МѢСТНОТО Туристическо дружество „Плиска“, устройва отъ 20 юлий т. г. до 15 августъ т. г. по случай IX редовенъ конгресъ на Юношкия Туристически Сюзъ въ България, излети изъ Видинъ и Берковско.

СГРАДАТА на читалище „Арх. Михаилъ“ която отъ известно време се основно ремонтирва ще бжде на скоро окончателно готова. Сега се ремонтирва и боядисва голѣмия танцуваелъ салонъ. Следъ което ще се дава подъ наемъ за вечеринки, забави, прѣдставления и пр. Следъ привършването на ремонта се очаква пристигането на една отъ групитѣ на Народния Театъръ.

Печатница ТЪРГОВСКИ—Шуменъ

ИЗЛЕТИТЪ

до пещерата на Вратчанския клонъ „Леденика“, до в. Комъ Бѣлоградчикъ, Видинъ — Дунава — Русе.

ПО ДУНАВА.

(Продължение и край).

За да не злоупотреба съ вниманието и търпението на читателя днесъ мисля вече да свърша описанието на излетитѣ на високопланински. Нека другъ следъ менъ продължи въ мѣстната преса да внася колко-годе освежаване на напоената съ задуха атмосфера. Ако поне една десета, дори и една стотна частъ отъ четцитѣ следъ прочита на тия и тѣмъ подобни страници, биха почувствували желание да излетѣтъ изъ градскитѣ прахоляци и се устрѣмятъ къмъ висинитѣ, чукитѣ, горитѣ, въ лоното на природата, ще бжда щастливъ.

Параходътъ неспирно върви. Ние ту седимъ свободно излегнати на лейкитѣ, въ тихъ разговоръ, смѣхъ и пѣсни, или скачане, за да измѣнимъ точката на съзерцание-то си и посоката на наблюдение-

то. Сега гледаме на западъ. Тамъ надъ хубавия хоризонтъ се събраха нежно-сиви облаци, като че ли миражъ всредъ тия фантастични фигури, кули и жбери, неподобяватъ ония скали, върхове и чуки, които видяхме на Комъ и Бѣлоградчикъ. Унесени, ние възобновяваме цѣлото си пътешествие отъ Вратца до тукъ.

Въ Ломъ, дето парахода спре, се видѣхме съ симпатичния зап. ротмистръ Червенковъ. Нашата компания обѣдва пакъ въ ресторанта на парахода. Джентлменството си продължаваме. Прелестни сж всички наши край-дунавски градове, особено лѣте. А особена красота на менящитѣ се пейзажи придаватъ тия зеленеющи си брѣгове на Дунава, и това тихо шумение на разливащата се волна река. И когато наближихме Козлудуй, какъ громко затупаха сърдцата ни! Предъ очитѣ ни се изправи величавата и напета фигура на Ботевъ. Вѣдвори се мълчание. Сякашъ, че неговата невидима сѣнка се изтъпяше предъ насъ и ние съ упоение и възторгъ не можехме да откъснемъ очитѣ си.

Минаваме Сомовитъ, Никополъ, Свищовъ. Много страници отъ нашата история бѣха приповторени.

Ето Зимничъ островитѣ, презъ които сж преминавали рускитѣ войски и презъ тая водна ивица войници сж били пренасяни при гръмъ и трѣсъкъ на отсрещния брѣгъ. Скромни паметници и братски могили свидетелствуватъ за тия потънали въ заборава дни, които донесоха Плъвенъ и Шипка — за да се възцари свободата на поробения народъ. Свобода! За нея се биха и мрѣха плеяда борци... Ала цѣни ли се тя сега? Не сж ли мнозина престѣпно равнодушни къмъ тая свѣта и наврѣмето изкупувана съ най-милото и най-скъпото, дума. Що значеца думитѣ: „Свобода или смъртъ!“ Цѣлъ низъ отъ мисли и впечатления. Следобедното слънце клони къмъ западъ. Милиони еднотдневки хвъркатъ и кашатъ въ парахода, излизатъ отъ бѣлата си покривка на бѣлъ свѣтъ.

Родени днесъ, видѣли едва заритѣ на слънцето, и то имъ праща прощания си привѣтъ,

Ахъ, прохладява се все по-вече

и по-вече. Въ глухитѣ острови десетки слави чуруликатъ въ хоръ и се надпѣватъ. Тѣмни сѣнки провиждатъ подъ огледалнитѣ побрѣжия. Потъна най-сетне дневното свѣтило. Въ водитѣ катъ че ли възкрѣсватъ хиляди чудовища, въ непрѣстатно движение, борби, съюзи и сблъсквания. Тѣ плуватъ редомъ съ парахода, прилични на гладни делфини и акули, обсаждатъ го отъ всѣка страна, атакуватъ, но той се гордо носи и нехае.

Като, че ли всички адски чудовища сж плъзнали, за да играятъ юдино хоро презъ нощта, змии и гигантски пиявици, съ километрична дължина, пѣргаи и гжвки, животрептущи и обагари въ цветоветѣ на джгата. И ние цѣло, дълго време се любувахме на тия феерични създания, трѣгващи отъ отражението на островитѣ къмъ насъ. Далече тамъ се мѣрна Фаръ, който трепти периодически надъ водата, и напѣтствува. Тишина вечерна се разля и изпълни съ миръ думитѣ ни. Следъ часъ и нѣщо, когато отраженията отъ слънцето изчезнаха, на истокъ се показаха

въ далечината вълшебнитѣ отражения на Русе и Гюргево, които бѣха тѣй хубави, чудни, ярки, като разтопено злато и сребро. И струпаи единъ до другъ, туриститѣ се любуваха непрѣкъснато на картинитѣ, които само отъ парахода можеха да иматъ тая хубостъ, която ни словото ни четката могатъ да предадатъ.

Следъ като параходътъ спрѣ, излѣзохме на башина си брѣгъ и закрачихме бодри изъ града. И право въ градината на опъненскитѣ паметникъ, като предварително заведохме г-ца Каракановска. Въ градината и улицитѣ кипеше още животъ.

Предъ слакарнитѣ гъмжеше отъ шаренъ свѣтъ. Не ни задоволи нищо. Ние бѣхме съ впечатление нията си отъ излетитѣ. Ето защо се върнахме къмъ Дунава и спрѣхме да похапнемъ въ военния клубъ Тамъ помощникъ домакина, познатъ съ любезността си офицеръ отреди 2 разкошни стан на скинитѣ и на другия денъ ранотѣ, съ изключение на пишущия поеха за Шуменъ по желѣзницата

И. С-въ.